

2 de març del 1972

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

- Pres/LG -

Senyor

C O P I A

Andreu Rodamilans

Benvolgut amic:

Cordialment us agraeixo, com també a tots els amics que comparteixen els vostres sentiments, els anhels i la confiança que m'expresseu. No hi ha dubte que si ens fos possible la constitució d'un Govern que representés una àmplia unitat catalana hauriem realitzat una tasca ben eficient.

Tal com m'he permès manifestar-vos altres vegades, i principalment en la meva carta del 3 de novembre darrer, cal convenir que ara per ara no és possible portar a cap aquest propòsit. Les raons que aleshores posava a la vostra consideració i a la de tots els catalans crec que avui encara persisteixen.

A fi i efecte d'evitar tota interpretació errònia o capciosa em permeto dir-vos novament que vaig considerar i considero positives per Catalunya les resolucions de determinades organitzacions i personalitats polítiques reivindicant el restabliment provisional de les nostres Institucions i els principis de l'Estatut del 1932. Al meu entendre aquests acords representen una victòria per a tots els catalans i una irreversible i valuosa afirmació de la nostra personalitat nacional.

Hem de convenir, però, que no n'hi ha prou per anar a la constitució d'un Govern car tot i no dubtar que els importants sectors de la nostra vida política i social que n'estan al marge també accepten aquests principis, cal no oblidar que fins ara no han manifestat el seu pensament pel que fa referència a un possible acord per una acció conjunta.

Pel que es refereix a determinades iniciatives encaminades a fer conèixer els acords del novembre de l'any passat, voldria que permetessin un diàleg constructiu que fes possible trobar una entesa entre tots nosaltres, única manera de fer triomfar els nostres ideals de llibertat.

Davant, però, certes propagandes, em permeto dir-vos que em sembla que no tenen en consideració que ha d'ésser a Catalunya on han de sorgir el pensament i la força que ens ha d'unir a tots. Pensar que després de tants anys d'allunyament de la nostra terra serem els que decidirem l'acció política crec que és un error.

Es evident que en el combat que uns i altres sostenim nosaltres tenim l'obligació d'ésser, en tot moment, els capdavanters i els més fervorosos lluitadors per tal de fer triomfar els nostres ideals. En el compliment d'aquest deure i en la defensa dels nostres drets no poden existir discriminacions entre els que es troben al país i els que volem tornar-hi i tots hem d'unir-nos amb la sola voluntat de fer triomfar els nostres drets.

Pero confio que estarem d'acord en que si per raons de la nostra història nosaltres tenim l'honor de reivindicar el lloc més difícil d'aquest combat, han d'ésser els catalans que sofreixen la dictadura franquista, per les feixugues responsabilitats que tenen davant el futur de Catalunya, els que en aquestes hores plenes d'esperances, deuen assenyalar el camí que a tots plegats ens permeti unir-nos.

Vós no ignoreu, benvolgut amic, que de sempre aquest ha estat el meu pensament i aquesta ha estat la meva actitud i per tant mai he considerat ni necessari ni útil constituir un Govern i, molt menys encara, si no podia representar una àmplia i generosa unitat catalana.

Comprendreu, doncs, que no serà en aquests moments de coincidències efectives, però no tantes com son de desitjar, que modificaré la meva conducta.

Em sembla que amb objectivitat podem afirmar que la política i l'acció seguida fins ara, que sempre ha merescut l'aprovació d'amplis sectors del país, ha fet possible que avui, unànimement, els catalans acceptin la Generalitat de Catalunya i vegin en la nostra Institució la única representació vàlida d'un poble que vol tornar a ésser el que fou.

No es pot negar que el procés evolutiu per anar a la creació d'un Govern o Consell que representi tots els ciutadans de Catalunya segueix el seu camí. Crec que en aquests darrers temps ha fet un gran pas endavant. Si continuem així és incontestable que la nostra unitat es farà. Si aleshores es creu que el President de la Generalitat ha de representar i actuar en nom de Catalunya, els catalans des d'ara ja poden estar segurs que, com sempre, compliré amb els meus deures.

Mentrestant el que cal és que cada un de nosaltres, sigui quina sigui la seva responsabilitat política o els seus ideals, treballi incansablement, sense demagògies ni partidismes, per tal de recuperar els drets perduts i donar al nostre país la noble ambició de viure tal com ell desitja i es mereix. En aquesta tasca sapiguen que mai mancarà la meva fervorosa aportació.

Us prego, benvolgut amic, que vulgueu rebre els meus millors sentiments i una afectuosa abraçada.

Josep Tarradellas

President de la Generalitat de Catalunya